

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119012225
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8119012225.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.01.2022, v trestnej veci proti obv. E. F., pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. e) Tr. zákona, v konaní o uloženie ochranného liečenia, o sťažnosti obvinenej E. F., proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Nt/47/2019 zo dňa 18.10.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť obvinenej E. F..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona uložil E. F. ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto uzneseniu, po jeho vyhlásení a zákonom poučení o opravnom prostriedku podala E. F. sťažnosť, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu následne aj bližšie písomne odôvodnila. V jej dôvodoch po rekapitulácii výroku sťažnosťou napadnutého uznesenia uviedla, že je dlhodobou prenasledovaná búchaním z bytu nad ňou až podnes, ktorý obýval do r. 2017 D. U., po jeho smrti podnájomník M. H., jeho partnerka a jej dieťa, ďalší H. V., ďalšia príbuzná Z. V. s partnerom. Prvým, ktorý ju prenasledoval z vrchu bytu, bol p. D., ktorý jej robil peklo zo života pravidelne každú noc, práve vtedy, keď nastal čas nočného pokoja až do skorých ranných hodín dlhé roky, sťažnosti boli bezúspešné. Po pár rokoch musela vyhľadať lekára pre zničenie svojho zdravia nespavosti v noci, podporné lieky boli: Termisartan, Atoris, Ravel, Coronal a Xanas, ktoré užíva až dodnes. Ďalší užívatelia bytu: p. M. H. a spol, ďalší p. H. V. a spol. Ani za ich pobytu sa nič nezlepšilo. Peklo zo života, čo pokračujú v istom systéme, ako D. začal, sú obklopení tými istými svedkami, ako bol D.. Ona žije sama, občas prídu aj svedkovia, ale ani to nestačí na spravodlivosť. Protistrana je vždy vo výhode viac, ako ona, toto je jediná chyba v riešení pred orgánmi a ich klamstvá. Toto sa dialo, aj deje až dodnes a proti tomu je bezbranná. Ich počínanie riešila prostredníctvom štátnej polície, mestská polícia, bytové družstvo, so zástupcami poslancov nášho obvodu Y., svedkami, obhajobou, no malo to len stúpajúcu tendenciu na ďalšie žaloby proti jej osobe a peklo, hlavne z bytu nad ňou, z ktorého mala nočnú moru a zostali mu len oči pre plač. Z horného bytu údery boli a sú také silné, že prejdú až na prízemný byt a zas majiteľ a jeho podnájom ako bumerang zas vyrábajú žaloby proti mne, kde si navzájom svedčia. Musím znášať skrivodlivosť. Osobné upozornenia, aby prestali z prenasledovania môjho bytu, bolo neúspešné. Mojm najspravodlivejším dôkazom sú záznamy v denníku, kedy sa to dialo. Nezistila som, aby polícia ma priamo zastihli pri zavolaní hliadky pre porušenie nočného búchania v čase, lebo sa nič nedeje, tak polícia osobne nič nezistila. Keď sa mánilo pri č. konania 20C/220/2016-158, podali ďalšie obvinenie na OR PZ Prešov, čo malo už charakter trestného činu, založeného na klamstvách žalobcov: J. a H.. Na výsluch doniesla aj listinné dôkazy, týkajúce sa predmetných dôkazov proti žalobe. Kde v tomto konaní OR PZ bolo porušené právo na obhajobu. Taktiež nepravdivé posúdenie zdravotného stavu na základe psychickej poruchy, znalkyňou O., v tejto súvislosti poukázala na zhodu mien - na MsP pracuje policajt O. a ona tiež O.. Pán V. na OR PZ dané dôkazy si ani nevšimol. Bez relevantných dôkazov z lekárskeho nálezov vydala

znalecký posudok, kde určila mi nepravdivý posudok, ktorý nezodpovedá Trestnému poriadku. Nikdy sa nevyjadrila tak, aby vyjadrila súhlas, resp. prijala v konaní ochranné liečenie ústavnou, či ambulantnou formou, ako to má uvádzať znalkyňa. Ani taktiež nikdy nehľadala iného znalca, cíti sa byť nevinnou, tak nepotrebuje hľadať na klamstvo aj iných ľudí. Znalkyňa na nevinnnej osobe, ktorá je dlhé roky prenasledovaná vo vlastnom byte až dodnes, prejavila študijné znalosti. Klamstvo na troch stranách je podklad na vydanie nepravdivého znaleckého posudku. Nebolo jej preukázané spáchanie skutku, preto žiadam, aby bola oslobodená spod obžaloby, upustenie od potrestania, je nevinná, ale prenasledovaná. Jednoznačne ide o zneužitie právomoci verejného činiteľa. Srdce jej puká, keď číta klamstvo, ktoré stojí v listinných dôkazoch znalkyne. Osobne netrpí žiadnou vážnou chorobou a už vôbec nie psychickou, tak sa nad tým musí pre svoj pokoj len povzniesť. Žiada, aby znalkyňa predložila lekárske správy, že absolvovala lekárske kontroly pre jej znalecký posudok. Znalkyňa previedla manipuláciu s jej diagnózou ako „psycholekár“ to asi môže. Podľa polície OO PZ Prešov - Juh ČVS: ORP-626/JU-PO-2019 zo dňa 06.06.2019 vznesené obvinenie, uloženie ochranného psychického liečenia znalkyňou O., žalobcami A. J. a H. H.. Znalecký posudok je nepravdivý, žaloba je vykonštruované klamstvo od dvoch svedkov. Musí sa nad tým hlboko povzniesť. Najhoršími obyvateľmi v byte nad ňou sú V., ktorí klamstvom presadili pravdu. Vydanie uznesenia sp. zn. 5Nt/47/2019-158 je zneužitie právomoci verejného činiteľa, založené na klamstvách, čo nezodpovedá trestnému poriadku. Z uvedených dôvodov navrhla, aby Krajský súd v Prešove vyhovel jej sťažnosti a podľa § 194 ods. 1 Tr. poriadku zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Nt/47/2021 z 10. októbra 2021.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona, súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. c) alebo ak páchatel činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Podľa § 73 ods. 2 Tr. zákona, súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel spáchal trestný čin

- a) v stave zmenšenej príčetnosti a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,
- b) v stave vyvolanom duševnou poruchou a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,
- c) násilnej povahy voči blízkej osobe alebo zverenej osobe a vzhľadom na osobu páchatela možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať, alebo
- d) pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zákona, ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantnom zariadení.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov č.k. 2 Pv 322/19/7707-9 zo dňa 16.10.2019 bolo podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zastavené trestné stíhanie obvinenej E. F. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. e) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v období najmenej od mesiaca október 2017 doposiaľ v J. na ul. Y. v obytnom dome č. XX v byte č. XX na prvom poschodí, v ktorom obvinená trvale býva, v nepravidelných časových intervaloch opakovane aj v nočných hodinách, niekoľkokrát týždenne búcha a klope po stenách a zariadeniach bytu a udiera po spoločných zariadeniach a spoločných častiach bytového domu, čím týmto svojim konaním poškodeným C. J., ..., a H. H. H., ..., dlhodobo prenasleduje spôsobom, ktorý podstatným spôsobom zhoršuje kvalitu ich života a to ich obmedzovaním v obvyklom spôsobe života,

lebo obvinená nebola v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedná.

Následne samostatným návrhom prokurátor navrhol, aby pôvodne obvinenej E. F. bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou, ktorý následne na prebiehajúcom verejnom zasadnutí modifikoval tak, že jej navrhol uložiť ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

O uvedenom návrhu rozhodol prvostupňový súd na verejnom zasadnutí napadnutým uznesením v podstate z dôvodu, že pobyt obvinenej E. F. na slobode je bez pravidelnej ambulantnej liečby podľa znaleckého dokazovania z psychiatrického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť, keďže by sa mohla opätovne dopúšťať sledovaného protiprávneho konania. Preto dospel k záveru, že je obvinenej potrebné uložiť ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Už z uvedeného je zrejmé, že v predmetnej trestnej veci do úvahy neprichádzalo uloženie ochranného liečenia podľa ust. § 73 ods. 2 Tr. zákona, nakoľko tento upravuje len uloženie ochranného liečenia páchatelovi trestného činu. V prípade obvinenej však ide o páchatel'a činu inak trestného, pretože chýba jeden z obligatórnych znakov trestného činu a to subjekt, teda trestne zodpovedný páchatel', čo bolo aj dôvodom zastavenia trestného stíhania.

Do úvahy však prichádzalo uloženie ochranného liečenia podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona, pokiaľ by bolo preukázané, že páchatel' činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný. Pri rozhodovaní o uložení ochranného liečenia podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona je pritom súd povinný dokazovať splnenie všetkých týchto zákonných podmienok, a v otázke, či ide o páchatel'a činu inak trestného, nie je ani viazaný uznesením o zastavení trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku.

V predmetnej veci je z vykonaných dôkazov zrejmé, že skutok, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie a ktorý by bol inak prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. e) Tr. zákona, sa stal a že ho spáchala E. F..

Tento záver je možné oprieť o výsledky vykonaného dokazovania ešte v prípravnom konaní a to obsah výsluchu priamych svedkov protiprávneho konania E. F. o to svedka H.. H. H. a svedkyne C. J. a to všetko za účasti jej ustanoveného obhajcu E.. Y. G., ktorý mal možnosť, rovnako ako pôvodne obvinená E. F. sa s výsledkami vykonaného dokazovania oboznámiť, včítane so závermi znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou H.. F. O. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, preto neobstojí námietka sťažovateľky, že v tomto konaní bolo porušené jej právo na obhajobu.

Ako to plynie z priebehu prípravného konania a včítane aj záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 01.10.2019 po ukončení vyšetrovania E. F. a jej obhajca nemali námietky voči vykonanému obsahu dôkazov pri oboznámení sa s jeho výsledkami - len vzhľadom na výsledky a závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie obhajca navrhol trestné stíhanie vedené voči nej zastaviť.

Až následne po právoplatnom zastavení trestného stíhania vedeného pre stíhanú trestnú činnosť voči E. F. v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí pred okresným súdom o návrhu prokurátora na uloženie ochranného opatrenia na podklade záverov totožného znaleckého posudku - začala spochybňovať závery o preukázaní a ustálení skutkových zistení a ich právneho posúdenia, no predovšetkým, opakovane aj prostredníctvom obhajcu spochybňuje a popiera závery znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie, pričom ako už bolo zvýraznené v prebiehajúcom prípravnom konaní pôvodne pribratie znalkyne, a ani závery jej znaleckého skúmania a to ani prostredníctvom ustanoveného obhajcu nespochybňovala.

Sťažovateľkou prednesené návrhy na doplnenie dokazovania boli procesným súdom zjavne vykonané, pričom výpovede ňou navrhnutých svedkov - najbližších rodinných príslušníkov - sestry C. F. a syna E. F. sa javia ako účelové v snahe potvrdiť jej verziu o dlhoročnom prenasledovaní zo strany všetkých susedov v jej vchode označeného bytového domu. Tieto výpovede sa ani navzájom nepotvrdzujú, okrem všeobecných vyjadrení o tom, že aj oni počuli hluk z vedľajších bytových jednotiek, opakujúc mená bývalých, či súčasných susedov, tak ako ich pôvodne označila aj sťažovateľka. Príkladmo syn J. F. aj napriek tomu, že k mame má chodiť raz, či dvakrát do týždňa, dokonca tam aj niekedy mal prespávať, nemal vedomosť o tom, že mala byť niektorým zo susedov fyzicky napadnutá, resp., že berie pravidelne silné lieky na ukludnenie a popisuje len „prenasledovateľov“ len z bytu nad ňou a nie aj susedov, z bytu

ktorý je situovaný vedľa nej na poschodí, či pod ňou, čo naopak vyčerpávajúco, detailne a konkrétne a úplne rovnako ako sťažovateľka, opisuje jej setra A. F..

Napokon k prezentovanej obrane E. F. je na mieste uviesť aj konštatovanie znalkyne H.. F. O., že „Obvinená nie je schopná chápať zmysel trestného konania v súvislosti s posudzovaným trestným činom (nechápe v čom spočíva trestnosť jej konania).“

So závermi okresného súdu sa preto krajský súd v podstate stotožnil. Skutočnosť, že E. F. spáchala predmetný skutok, ktorý napĺňa znaky skutkovej podstaty nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. e) Tr. zákona vyplynula z dôkazov, ktoré boli v prejednávacom prípade zabezpečené a vykonané ešte v rámci prípravného konania, pričom vyvodu trestnej zodpovednosti menovanej zabránila len okolnosť, že v čase činu inak trestného nebola pre nepričetnosť trestne zodpovedná. Bolo teda plne odôvodnené urobiť záver, aký urobila okresná prokuratúra, keď zastavila trestné stíhanie nie z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, z ktorého bol sťažovateľ obvinený, alebo že by nebolo preukázané, že skutok spáchal menovaný obvinený, ale až z dôvodu, že tento nie je pre nepričetnosť trestne zodpovedný.

K námietkam sťažovateľky prednesených v rámci sťažnostných námietok voči záverom znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou H.. F. O. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, krajský súd uvádza nasledovné.

Dlhodobá rozhodovacia činnosť súdov týkajúca sa jednak procesného postavenia znalca a jeho úlohy v trestnom konaní, no predovšetkým týkajúca sa spôsobu hodnotenia záverov znaleckých posudkov (aj v posudzovanom prípade) z hľadiska základných kritérií rozhodných pre posúdenie ich preskúmateľnosti - správnosti a úplnosti, okrem iného konštatuje, že výsledkom znaleckého skúmania je subjektívny úsudok znalca, ktorý musí byť preskúmateľný v súdnom konaní (hodnotenie obsahovej stránky znaleckého posudku) - znalecký posudok teda musí spĺňať podmienku preskúmateľnosti a nesmie sa obmedziť len na odpovede na otázky bez toho, aby z neho bolo zrejmé, ako znalec k týmto záverom došiel.

Preskúmateľnosť znaleckého posudku je totižto základnou vlastnosťou znaleckého posudku. Prijemca posudku musí byť schopný preskúmať znalcov postup, aby mohol znalecký posudok hodnotiť. Znalecký posudok, ktorý nie je preskúmateľný, nie je dôkazom, ale je len obyčajným tvrdením, ktoré nie je možné overiť. Preskúmateľnosť znaleckého posudku je preto nutná podmienka pre jeho hodnotenie ako dôkazu, preto aby nevznikli pochybnosti o jeho správnosti alebo o jeho nejasnosti, resp. neúplnosti z pohľadu ustálených záverov (§ 146 Tr. poriadku).

Aby súd mohol znalecký posudok zodpovedne zhodnotiť, nesmie sa teda znalec obmedziť vo svojom posudku na podanie len odborného záveru, ale z jeho posudku musí mať súd možnosť poznať, z ktorých zistení v posudku znalec vychádzal, akou cestou k týmto zisteniam dospel a na základe akých úvah došiel k svojmu záveru - inak povedané - preskúmateľnosť znamená, že znalecký posudok obsahuje aj podrobné údaje ako sa znalec dopracoval k záverom, aké metódy použil, z akých dôkazov vychádzal a podobne.

Pri posúdení záverov znaleckého posudku znalkyne H.. F. O. pod č. XXX/XXXX krajský súd hodnotil nielen naplnenie (už skôr uvádzaných) kritérií preskúmateľnosti znaleckého posudku, ale aj zákonnosť postupu znalkyne pri výkone znaleckého skúmania (vyšetrenia) sťažovateľky.

V tomto prípade krajský súd zistil, že k vypracovaniu znaleckého posudku znalkyne predchádzalo riadne vlastné vyšetrenie E. F. formou tzv. interview, v rámci ktorého umožnila sťažovateľke vlastnými slovami opísať správanie sa jej susedov v rámci spolužitia vo vchode bytového domu a v obsahu znaleckého posudku menovaná znalkyňa taktiež chronologicky opisuje, akú „testovú batériu“ - označila a pomenovala, aké metódy a druhy testových techník a vyšetrení - použila pri psychodiagnostickom vyšetrení E. F. a čo za použitia týchto metód zistila, čo sa napokon aj prenieslo do záverov jej posudku.

Z tohto pohľadu je potrebné zdôrazniť, (čo aj na verejnom zasadnutí v rámci svojej výpovede menovaná znalkyňa zvýraznila), že v takýchto prípadoch, nikdy nemôže byť jediným zdrojom poznatkov rozhodných pre znalecké skúmanie obsah zhromaždených dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní, príkladmo výpovede obvinených a svedkov, ale je to hlavne vlastné vyšetrenie znalca osôb, ktoré majú byť

znalecky posúdené a už spomínané odborné (vedecké) postupy a poznatky pre určený znalecký odbor (odvetvie) pribratého znalca pri takomto vyšetrení.

Hodnotený znalecký posudok je preto podľa názoru krajského súdu z hľadiska sledovaných kritérií dôkazom vykonaným zákonne a jeho obsah je z hľadiska posudzovanej trestnej činnosti riadne preskúmateľný, ktorého výsledky napokon obhajoba, ako už bolo zvýraznené, v rámci prípravného konania nespochybňovala a dokonca sa na ne odvolávala, ako dôvod (zákonný podklad) pre zastavenie trestného stíhania vedeného voči sťažovateľke.

Krajský súd preto konštatuje, že znaleckým dokazovaním z odvetvia psychiatrie bolo zistené, že E. F. trpí na závažné duševné ochorenie - ako to totižto vyplýva zo znaleckého posudku spracovaného znalkyňou H. F. O. - u obvinenej bola diagnostikovaná trvalá porucha s bludmi, ktorá patrí medzi závažné trvalé ochorenia psychológie. U obvinenej došlo v dobe spáchania skutku pod vplyvom týchto bludov k vymiznutiu ovládacej a rozpoznávacej schopnosti, konala pod vplyvom vyššie uvedenej duševnej poruchy. Táto duševná choroba môže mať vplyv na skutočnosti, môže aj deformovať vnímanie, uchovávanie, spracovanie, vybavovanie a reprodukciu prežitej skutočnosti. Pod vplyvom chronickej psychickej choroby, ktorou trpí, sa u nej uplatňujú dva technologické mechanizmy vo formu úsudku, je u nej znížená flexibilita úsudkových procesov aj pod vplyvom porúch myslenia, kontrola reality je znížená. Ide u nej o dlhodobé ochorenie, vyznačujú sa rozvojom bludov, ktoré sú trvalé väčšinou aj celoživotné a nevyvrátiteľné. Frustrujúci zážitok so štátnym orgánom alebo inými osobami môžu vyústiť s komplexmi buď prenasledovania alebo poškodzovania, do ktorého je zahrnutý ktokoľvek z blízkosti. Preto potom navrhla, aby tejto bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, nakoľko by jej pobyt na slobode z hľadiska psychiatrického mohol byť bez adekvátnej liečby nebezpečný v tom zmysle, že by sa opäť mohla dopustiť obdobnej trestnej činnosti. Znalkyňa k tomu uviedla aj to, že vzhľadom na charakter obvinenia doporučuje súdu, aby umožnil obvinenej vybrať si psychiatra, u ktorého toto liečenie absolvuje, nakoľko získanie dôvery je u takýchto jedincov veľmi obtiažne a sú ochotní prijať lekára ako dôveryhodnú osobu len vtedy, keď jej plne dôverujú, jeho kompetencii a úsudku. Dôvera v terapeuta môže viesť postupne ku korekcii názoru pacienta na vlastné bludné predstavy. Na záver znalkyňa uviedla, žeby bolo vhodné zahájiť konanie vo veci spôsobilosti na právne úkony.

V súvislosti s hodnotením nebezpečnosti pobytu páchatel'a činu inak trestného na slobode je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že nebezpečnosť pobytu na slobode nie je možné vyvodzovať iba z konania, ktoré v danom prípade inak vykazuje znaky trestného činu. Z hľadiska splnenia podmienok § 73 ods. 1 Tr. zákona je nevyhnutné, že pobyt takejto osoby musí byť nebezpečný i v budúcnosti, resp. musí existovať pomerne vysoký stupeň pravdepodobnosti, že nepríčetná osoba, ktorá spáchala čin inak trestný, spácha znovu závažnejší útok na záujmy chránené Trestným zákonom. Tento záver musí byť vždy opretý o skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaných dôkazov, najmä dôkazu (znaleckého posudku) vykonaného na základe vyšetrenia duševného stavu obvineného, teda či zistená duševná porucha je takého charakteru, že pobyt nepríčetnej osoby na slobode je aj pre budúcnosť v uvedenom zmysle nebezpečný.

Pokiaľ ide o formu ochranného liečenia, v ustanovení § 73 ods. 4 Tr. zákona nie je striktné stanovené, akú formu ochranného liečenia má súd použiť, keď zákon uvádza, že ochranné liečenie sa vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Naproti tomu nariadenie ambulantného spôsobu liečenia sa už viaže na podmienku, že vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti možno očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie. V takomto prípade potom môže súd nariadiť aj liečenie v ambulantnej forme.

V predmetnej veci je potrebné poukázať na závery znaleckého posudku, z ktorých je nepochybné, že pobyt E. F. na slobode je nebezpečný. Pokiaľ sa potom znalkyňa vyjadrila spôsobom, že odporúča zväziť u E. F. nariadenie ochrannej psychiatrickej liečby ambulantnou formou ako postačujúcu, len rešpektovala skutočnosť, že nie ona, ako znalkyňa, ale súd je jediný oprávnený a zároveň povinný / po splnení zákonných požiadaviek / rozhodnúť o nariadení takej liečby. Rovnako, ako strany trestného konania, aj znalkyňa je oprávnená nanajvýš odporúčať, či neodporúčať nariadenie ochrannej liečby.

V súvislosti s doposiaľ uvedeným je na mieste opäť zdôrazniť, že znalkyňa tiež uviedla, že vzhľadom na charakter ochorenia doporučuje súdu, aby umožnil obvinenej vybrať si psychiatra, u ktorého toto liečenie absolvuje, nakoľko ako uviedla, získanie dôvery je u takýchto jedincov veľmi obtiažne, sú ochotní prijať

lekára ako dôveryhodnú osobu len v prípade, kedy plne dôverujú jeho kompetencii a úsudku. Dôvera v terapeuta môže viesť postupne ku korekcii názoru pacienta na vlastné bludné predstavy. Vzhľadom k vyššie uvedeným kverulačným bludným aktivitám paranoidnému spracovaniu reality s vplyvom na konanie a správanie obvinenej by bolo vhodné zahájiť konanie vo veci posúdenia spôsobilosti na právne úkony.

Pri tak závažnej psychiatrickej diagnóze, ktorá nemá prechodný charakter, je nevyhnutné v záujme zdravia samotnej sťažovateľky a v záujme účelu ochranného liečenia, aby povinná ochranná psychiatrická liečba bola striktno dodržiavaná. Táto požiadavka v podobe nevyhnutnosti, aby pacient pravidelne bral predpísané lieky zodpovedá samotnému záveru znalkyne, aby sa predišlo opätovnému porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom zo strany sťažovateľky.

Zo znaleckého dokazovania vyplýva závažná povaha duševnej poruchy sťažovateľky, ktorá viedla až k absencii nielen ovládacej schopnosti, ale aj jej schopnosti rozpoznať protiprávnosť činu, pričom niet podkladu pre záver, že by účel ochranného liečenia nemohol byť dosiahnutý už ambulantnou formou, teda liečením nespojeným s obmedzením osobnej slobody sťažovateľky.

Uvedené skutočnosti umožňujú vyvodiť záver, že pobyt E. F. na slobode je síce nebezpečný, no povaha jej duševnej choroby a liečebné možnosti umožňujú očakávať, že účel ochranného liečenia splní aj ambulantné liečenie.

V posudzovanej veci bolo teda nepochybne preukázané splnenie všetkých podmienok, splnenie ktorých vyžaduje ust. § 73 ods. 1 Tr. zákona pre uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou.

Preto podľa názoru krajského súdu rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona uložil E. F. ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, je rozhodnutím v súlade so zákonom. Platí to napriek formálnej chybe, keď popri ustanoveniu § 73 ods. 1 Tr. zákona okresný súd použil vo výroku aj ust. § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, pretože uvedená formálna chyba nemá žiaden vplyv na právne postavenie obvineného a teda ani na vecnú správnosť napadnutého uznesenia.

Vzhľadom na uvedené, krajský súd sťažnosť E. F. v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.